

เยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ต้องเผชิญกับสภาพแวดล้อมใหม่ที่ไม่น่าคุ้นเคย เช่น กฎระเบียบที่เคร่งครัด ของใช้ในชีวิตประจำวันไม่เพียงพอ เป็นต้น ตลอดจนอาจมีความขัดแย้งกับเด็กอื่นๆ สิ่งเหล่านี้อาจจะส่งผลให้เยาวชนเกิดความเครียดและมีปัญหาทางด้านสุขภาพจิตได้

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความเครียดของเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ เยาวชนที่อยู่ในสถานฝึกและอบรม สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเชียงใหม่ ในเดือนกุมภาพันธ์ 2546 จำนวน 153 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล และแบบวัดความเครียดสวนปรุง ที่สร้างโดยสุวัฒน์ มหัตนิรันดร์กุล และคณะ (2540) ตามกรอบแนวคิดของลาซารัสและฟอล์กแมน (1984) และเซลเย (1978) ซึ่งผู้ศึกษาได้ดัดแปลงข้อคำถามและเกณฑ์การแปลผลค่าคะแนนให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา และผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ได้ค่าความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ .86 และหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค มีค่าเท่ากับ .85 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เยาวชนร้อยละ 66.67 มีความเครียดอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 24.18 มีความเครียดในระดับเล็กน้อย และร้อยละ 9.15 มีความเครียดในระดับสูง

ผลการศึกษานี้ สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาแนวทางการให้การช่วยเหลือเพื่อลดความเครียดที่รุนแรง และส่งเสริมสุขภาพจิต เพื่อให้เยาวชนมีสุขภาพจิตที่ดี สามารถเรียนรู้ในการปรับตัวที่กระทำที่ไม่เหมาะสมตามเป้าหมายของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนได้